

עבודה זרה כג

משנה - אין מעמידין בהמה בפונדקאות של עובדי כוכבים, מפני שחשודין על הרביעה	ברייתא - לוקחין מהן בהמה לקרבן, ואין חוששין לא משום רובע ולא משום נרבע	
אמר רב תחליפא אמר רב שילא בר אבינא משמיה דרב	לא חס על בהמות של אחרים	נקבות: עובד כוכבים חס על בהמתו שלא תעקר, <u>זכרים</u> : אמר רב כהנא: הואיל ומכחישין בבשר
רבינא	לכתחלה	דיעבד
רבי פדת	רבי אליעזר	רבנן

חיזוק לתשובת רבינא: ומנא תימרא דשאני בין לכתחלה בין לדיעבד?

הסתירה	לא תתייחד אשה עמהם, מפני שחשודין על העריות	האשה שנחבשה בידי עובדי כוכבים, ע"י ממון - מותרת לבעלה, ע"י נפשות - אסורה לבעלה!
פתרון הסתירה	לכתחלה	דיעבד
דחייה - אפילו דיעבד נמי לא חיזוק הדחייה		היינו טעמא, דמתיירא משום הפסד ממונו
		דקתני סיפא: ע"י נפשות אסורה לבעלה

דעת רבי פדת

ר' אליעזר	חכמים	
פרה אדומה	אינה נקחת מן העובדי כוכבים	מתירין
הקשר לסתירה שלנו	חיישינן לרביעה - כמשנה	לא חיישינן לרביעה - כבריייתא
קושי 1 לר' פדת - דכ"ע לא חיישינן לרביעה	כדבר יהודה אמר רב, דאמר רב יהודה אמר רב: הניח עליהן עודה של שקין - פסלה, ובעגלה - עד שתמשוך בה - חיישינן שהניח עודה של שקין	לא חיישינן שהניח עודה של שקין
תירוץ	לא ס"ד, משום ניחא פורתא לא מפסיד טובא	
קושי על התירוץ	ה"נ (חוששים לרביעה) לימא: משום הנאה פורתא לא מפסיד טובא!	
תירוץ	התם יצרו תוקפו	
קושי 2 לר' פדת - דכולי עלמא לא חיישינן לרביעה	כדתני שילא, דתני שילא: מ"ט דר' אליעזר? דבר אל בני ישראל ויקחו אליהם בני ישראל; יקחו, ואין העובדי כוכבים יקחו!	
תירוץ	לא סלקא דעתך, דקתני סיפא: וכן היה רבי אליעזר פוסל בכל הקרבנות כולן , ואי סלקא דעתך כדתני שילא, בשלמא פרה כתיב בה קיחה, אלא כולחו קרבנות קיחה כתיב בהו?	
קושי 3 לר' פדת		ודלמא עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר - אלא בפרה דדמיה יקרינן, אבל בשאר קרבנות מודו ליה! (וכן חוששים לרביעה בשאר בהמות)
תירוץ		ואלא הא דתניא: לוקחין מהן בהמה לקרבן , מני? לא ר' אליעזר ולא רבנן! ועוד, תניא בהדיא: מאי אותיבו ליה חברוהי לר' אליעזר? כלל כאלן קדר יקבצו אל יצאו אל רצון מלכא'.

הנחה שיוצאת מהסוגיה הקודמת לעניין פרה אדומה: ע"כ לא פליגי אלא בחששא, אבל היכא דודאי רבעה - פסלה,

ש"מ דפרה קדשי מזבח היא, דאי קדשי בדק הבית, מי מיפסלא בה רביעה!

דחייה 1: שאני פרה, דתקנה קרייה רחמנא.

קושי: אלא מעתה, תיפסל ביוצא דופן! וכי תימא ה"נ, אלמה תניא: **הקדישה ביוצא דופן - פסולה, ור"ש מכשיר!** וכי תימא, ר"ש לטעמיה, דאמר: יוצא דופן ולד מעליא הוא, והא"ר יוחנן: מודה היה ר"ש לענין קדשים שאינו קדוש!

ויקרא פרק כב פסוק כז

שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה'

דחייה 2: אלא שאני פרה, הואיל ומום פוסל בה - דבר ערוה וע"ז נמי פוסל בה, דכתיב: **כ'**

תשחתם בהם מומם בם, ותנא דבי ר' ישמעאל: כל מקום שנא' השחתה - אינו אלא דבר ערוה וע"ז, דבר ערוה - דכתיב: **כי השחית כל פסר את דרכו על הארץ, וע"ז - דכתיב: **פן תשחיתון וציתם לכם פסל**** והא פרה נמי הואיל ומום פוסל בה, דבר ערוה ועבודת כוכבים פסלי בה.

במדבר פרק יט

(ב) זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על:

